

Aalborg Kommune en Erstatning for Bortfald af Afgiften af Skibe paa over 12 Fods Dybgaende. I Fjor gennemførtes der en Lov her, hvorefter den tilbageblevne Afgift endnu skal ydes i 5 Aar, men derefter skal Staten yde et Vederlag for, at den i Fremtiden helt bortfalder. Det er anerkendt fra forskellige Sider, at uanset, om Staten ikke har en juridisk Forpligtelse, bør den, naar der foreligger et Retfærdigheds- og Billighedskrav, gaa ind paa en saadan Ordning. Jeg henstiller at overveje, om man ikke skulde forholde sig paa lignende Maade overfor de faa Kommuner, vi have her i Landet med saadanne offentlige Slagtehus. Vi bør ikke ved dette Lovforslag gribe ind i Forhold, hvorved vi ændre bestaaende Kontraktforhold, og derved sigter jeg til Forholdet ovre i Odense, hvor der, som ogsaa nævnt af det ærede Medlem for Randers Landkreds (Bjerre), er det særlige Forhold, at Ejerne og Brugerne af det offentlige Slagtehus ere to Autoriteter, Landmændene paa den ene Side og Odense By paa den anden. Nu ere vi i det heldige Tilfælde her i Salen, at jeg, som har den Ære at repræsentere Landbrugerne paa dette Omraade, og de to Repræsentanter for Odense have været enige om at ønske, at dette Forhold blev uforandret, saa længe det bestaaende Kontraktforhold eksisterer. Jeg vil derfor ønske, at dette Lovforslags Bestemmelser angaaende Afgiftsspørgsmaalet ikke maa berøre dette Forhold, saa længe det varer. Jeg skal slutte med at henstille til det eventuelle Udvalg og den højtærede Minister at tage disse Bemærkninger under velvillig Overvejelse.

Marott: Under Behandlingen af disse Lovforslag om Kødkontrol er det saaledes, at man efterhaanden mere og mere kommer til den Erkendelse, at Lovgivningsmagten forlængst burde have forsøgt at faa dette Forhold ordnet, nemlig for man kom saa vidt i Kommunerne, som vi nu ere komne i Retning af at bygge store Etablissements, indføre Slagtetvang og Kødkontrol o. s. v. Havde man faaet lovgivet paa dette Omraade paa et langt tidligere Tidspunkt, havde der ikke været de store Vanskeligheder, der nu ere for Gennemførelsen af en Lov om indenrigs Kødkontrol. Thi netop den foregaaede Udvikling har bevirket, som fremhævet flere Gange, at der er betydelige finansielle Interesser knyttet til denne Sag. Flere andre ærede Talere have omtalt dette,

og det glædede mig særlig at høre, at det stærkt agrariske Medlem for Verringekredsen (Lindø) udtalte sig paa en saa bestemt Maade angaaende Spørgsmaalet om Erstatning til de Kommuner, som ville lide Tab ved Lovens Gennemførelse. Her have vi endelig et Forhold, hvor man kan sige, at By og Land staar sammen, og da det ærede Medlem for Verringe nu er blevet Medlem af Regeringspartiet, have vi i Byraadet saa meget mere Tro til, at det ærede Medlem som Følge af den større Indflydelse, han derved har faaet paa Lovgivningsværket i dette Ting, vil være i Stand til at kunne værne vore Interesser i denne Sag paa den Maade, som vi begge ønske.

Det er saavel af det ærede Medlem som af mig og andre tidligere omtalt her, hvorledes vi ere stillede i Odense; jeg skal derfor ikke nærmere referere disse højst uheldige Forhold. Det er jo et privat Selskab, som driver det store Etablissement der ovre og forestaar Slagtingen, Kødkontrollen o. s. v. De købte det i sin Tid af to Privatmænd, der fik Koncession af Kommunen paa at forestaa hele Kødkontrollen. Jeg er ogsaa af den Mening, at der ikke kan være Tale om, at man gennem Lovgivningen kan krydse en saadan Kontrakt mellem to Parter som den, der her er Tale om, uden at give en passende Erstatning. Maa jeg gøre opmærksom paa, at for denne Kommunes Vedkommende stiller Forholdet sig saaledes, at vi have ingen som helst Indtægt af Slagtehuset eller Kødkontrollen. Vi have heller ingen Udgift, men altsaa intet som helst Overskud deraf; det er for saa vidt intet Aktiv for os, som der ikke er nogen finansiell Interesse for os forbunden med det. Den finansielle Interesse kommer først, naar der bliver Spørgsmaal om en Nedsættelse i Kødkontrolafgiften. I det Tilfælde vil der kunne blive Tale om, hvorvidt Kommunen eller Aktieselskabet, som ejer Etablissementet, skal lide dette Tab. Det er man ikke klar over, og det vil man vel først blive klar over gennem en Retssag. Men under alle Omstændigheder vil det, naar denne Lov bliver gennemført, og der fremkommer et Tab, blive en af disse to Parter, som dette Tab falder paa, og derfor er det naturligt og rimeligt, at det ærede Medlem for Verringe (Lindø) som Bestyrelsesmedlem i Eksportslagteriet der ovre og jeg som Medlem af Byraadet staa inderligt forbundne om denne Sag for at faa vedtaget de omtalte Skadeserstatningsbestemmelser. Jeg